

OŚWIADCZENIE KIEROWNICTWA

Stosownie do artykułu 52 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości, Zarząd Jednostki Metropolis SA przedstawia sprawozdanie finansowe za rok kończący się 31.12.2019., na które składa się :

- ☐ Bilans sporządzony na dzień 31.12.2019.,
- ☐ Rachunek zysków i strat wariant kalkulacyjny za okres 01.01.2019.-31.12.2019.,
- ☐ Zestawienie zmian w kapitale własnym za okres 01.01.2019.-31.12.2019.,
- ☐ Rachunek przepływów pieniężnych metoda pośrednia za okres 01.01.2019.-31.12.2019.,
- ☐ Informacja dodatkowa, obejmująca wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

Do sprawozdania finansowego dołącza się sprawozdanie z działalności jednostki za okres objęty sprawozdaniem finansowym.

Sprawozdanie finansowe sporządzone zostało zgodnie z przedstawionymi zasadami ustawy o rachunkowości oraz rzetelnie i jasno przedstawia sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy.

Wszystkie dane ujawnione w sprawozdaniu finansowym – w bilansie, rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej – zostały wyrażone w polskich złotych.

I. WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. Prezentacja sprawozdań finansowych

Jednostka prezentuje sprawozdanie finansowe za rok obrotowy rozpoczynający się 01.01.2019. i kończący się 31.12.2019.

Sprawozdanie finansowe nie zawiera danych łącznych.

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę w dającej się przewidzieć przyszłości, obejmującej okres nie krótszy niż jeden rok od dnia bilansowego, w niezmnieszonej istotnie zakresie. Nie istnieją również okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności.

Sprawozdanie finansowe sporządzone jest za okres, w którym nie nastąpiło połączenie Jednostek.

Jednostka nie jest podmiotem zależnym od innej jednostki. Dane finansowe Jednostki nie są konsolidowane.

Jednostka przedstawia dodatkowe informacje i objaśnienia do bilansu zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy.

2. Porównywalność danych

Niniejsze sprawozdanie finansowe zawiera dane finansowe za rok obrotowy 01.01.2019-31.12.2019. oraz porównywalne dane finansowe za rok obrotowy 01.01.2018.-31.12.2018.

3. Uproszczenia przewidziane w ustawie o rachunkowości zastosowane w sprawozdaniu finansowym:

- 4.1. Jednostka nie odstąpiła od sporządzania zestawienia zmian w kapitale własnym na podstawie art. 45 ust. 2 i 3.
- 4.2. Jednostka nie odstąpiła od sporządzania rachunku przepływów pieniężnych na podstawie art. 45 ust. 2 i 3.
- 4.3. Jednostka nie odstąpiła od ustalania aktywów i pasywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na podstawie art. 37 ust. 10.

4. Zasady polityki rachunkowości przyjęte przez jednostkę;

Dane finansowe i informacje przedstawione w niniejszym sprawozdaniu zostały sporządzone zgodnie z zasadami rachunkowości przedstawionymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. poz. 330 z 2013 roku, z późniejszymi zmianami).

Obowiązujące metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego:

a) Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne

Za **środki trwałe** uznaje się środki trwałe i nakłady na środki trwałe w budowie (w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów) kompletne i zdadne do użytku w momencie przyjęcia do używania, o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, przeznaczone na własne potrzeby lub do oddania w używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

Za **wartości niematerialne i prawne** uznaje się nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania prawa majątkowe, autorskie prawa majątkowe, licencje, koncesje, prawa do: projektów, wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów zdobniczych lub użytkowych, koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, wartość firmy, know-how o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane na potrzeby związane z prowadzoną działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

Umorzenie:

Środki trwałe o wartości powyżej wartości granicznej określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych podlegają amortyzacji, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu przekazania ich do użytkowania do końca miesiąca, w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową lub w którym postawiono je w stan likwidacji, zbyto lub stwierdzono ich niedobór. Środki trwałe niskocenne umarzane są w 100% jednorazowo w miesiącu przekazania do użytkowania.

Kwoty rocznych odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) ustala się:

- ☐ metodą liniową,
- ☐ metodą degresywną,
- ☐ z zastosowaniem indywidualnych stawek amortyzacji.

W przypadku środków trwałych, na których wartość ma wpływ szybki postęp techniczno-ekonomiczny, stawki amortyzacji są podwyższane stosownie do limitów określonych w przepisach podatkowych.

Wartości niematerialne i prawne umarzane są zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej nieprzekraczającej kwoty określonej w przepisach podatkowych jako dolna kwota, od której składniki majątku zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych, umarzane są w miesiącu przekazania do użytkowania.

Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne umarza się metodami określonymi w punkcie poprzedzającym.

b) Wycena pozostałych aktywów i pasywów

Środki trwałe w budowie wycenia się:

☐ w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartość środków trwałych w budowie zwiększają ujemne różnice kursowe oraz odsetki od kredytów za okres budowy środka trwałego, zaś zmniejszają odpisy z tytułu trwałej utraty jego wartości.

Nieruchomości ewidencjonuje się i wycenia:

☐ według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne i prawne zaliczane do inwestycji ewidencjonuje się i wycenia:

☐ według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości,

Udziały w jednostkach podporządkowanych zaliczane do aktywów trwałych wycenia się:

☐ według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości,

Udziały w jednostkach podporządkowanych niezaliczane do aktywów trwałych wycenia się:

☐ według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości,

Udziały (akcje) w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się:

☐ według cen nabycia pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości;

Zapasy materiałów, towarów, produktów gotowych, półproduktów i produktów w toku wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych od ich cen sprzedaży netto na dzień bilansowy.

☐ W odniesieniu do zapasów materiałów jednostka prowadzi ewidencję uproszczoną, zaliczając w bieżące koszty operacyjne zakupione materiały i dokonując stosownej korekty kosztów w oparciu o dokonany spis z natury,

☐ W odniesieniu do zapasów towarów jednostka prowadzi ewidencję wartościową, ewidencjonując zakupy towarów na koncie 330 i dokonując ich rozchodu na podstawie raportu sprzedaży.

☐ Przyjęcie materiałów i towarów do magazynu następuje według rzeczywistych cen zakupu,

☐ Rozchód materiałów i towarów z magazynu w przypadku prowadzenia ewidencji według cen rzeczywistych wycenia się metodą: "pierwsze weszło, pierwsze wyszło" (FIFO),

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia lub wartości rynkowej. Inwestycje krótkoterminowe, dla których nie istnieje aktywny rynek, wycenia się w wartości godziwej.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli po uwzględnieniu odpisów aktualizujących ich wartość.

Udzielone pożyczki wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli do kwoty głównej dolicza się należne odsetki za okres objęty sprawozdaniem finansowym, choćby nie stały się jeszcze wymagalne. Wartość udzielonych pożyczek korygują odpisy aktualizujące ich wartość.

Zobowiązania wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, czyli do kwoty głównej zobowiązań dolicza się odsetki wynikające z otrzymanych od kontrahentów not odsetkowych.

Zobowiązania finansowe, których uregulowanie zgodnie z umową następuje drogą wydania aktywów finansowych innych niż środki pieniężne lub wymiany na instrumenty finansowe, wycenia się według wartości godziwej.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Rezerwy na straty i zobowiązania wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Kapitały oraz pozostałe aktywa i pasywa wycenia się według wartości nominalnej.

c) Wycena aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych :

Zgodnie z art. 30 wyżej wymienionej Ustawy aktywa i pasywa wyrażone w walutach obcych wycenia się:

Nie rzadziej niż na dzień bilansowy wyrażone w walutach obcych składniki aktywów (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) i pasywów - po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski. Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia - o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej - odpowiednio po kursie:

1) faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji - w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań;

2) średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień - w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt. 1, a także w przypadku pozostałych operacji.

Jeżeli aktywa i pasywa są wyrażone w walutach, dla których Narodowy Bank Polski nie ogłasza kursu, to kurs tych walut określa się w relacji do wskazanej przez jednostkę waluty odniesienia, której kurs jest ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

Różnice kursowe dotyczące inwestycji długoterminowych wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny, rozlicza się w sposób określony w art. 35 ust. 2 i 4. Wyżej wymienionej Ustawy. Różnice kursowe, z zastrzeżeniem ust. 5-7 wyżej wymienionej Ustawy, dotyczące pozostałych aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny oraz przy zapłacie należności i zobowiązań w walutach obcych, jak również sprzedaży walut, zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych, a w uzasadnionych przypadkach - do kosztu wytworzenia produktów lub ceny nabycia towarów, a także ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie lub wartości niematerialnych i prawnych.

d) Zasady wyceny zobowiązań warunkowych

Zobowiązanie warunkowe jest możliwym zobowiązaniem, które powstaje na skutek zdarzeń przeszłych i którego istnienie zostanie potwierdzone dopiero w przyszłości w momencie wystąpienia niepewnych zdarzeń (nad którymi spółka nie ma pełnej kontroli). Zobowiązaniem warunkowym może być również obecne zobowiązanie, które powstaje na skutek przeszłych zdarzeń i którego nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie lub nie jest prawdopodobne, aby wypełnienie tego zobowiązania spowodowało wpływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne. W zawiązku z tym zobowiązanie takie nie jest prezentowane w bilansie, ale jest opisywane w dodatkowych informacjach i objaśnieniach do sprawozdania finansowego. Zobowiązanie warunkowe wycenia się w wartości udzielonych gwarancji, poręczeń lub w inny sposób wiarygodnie oszacowanej wartości.

e) Rezerwy i aktywa z tytułu podatku dochodowego

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości, jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia ustalonej przy zachowaniu zasady ostrożności.

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich

różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązujących w państwie i roku powstania obowiązku podatkowego.

f) Zasady wyceny rozliczeń międzyokresowych przychodów i kosztów
Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów, to stan na dzień bilansowy wartości nominalnej przychodów (długo- i krótkoterminowych), których realizacja następuje w okresach przyszłych.

Czynne rozliczenia międzyokresowe

Koszty podlegające aktywowaniu na koncie rozliczeń międzyokresowych rozliczane są proporcjonalnie do upływu czasu w kolejnych okresach obrotowych, których dotyczą.

Bierne rozliczenia międzyokresowe

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzone są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy

Bierne rozliczenia międzyokresowe prezentuje się w pasywach bilansu w pozycji B.I.3 Pozostałe rezerwy krótkoterminowe.

g) Wybór systemu rachunku zysków i strat

Spółka Metropolis SA sporządza rachunek zysków i strat w wariantach:

- ☐ kalkulacyjnym.

Przychody i koszty są ujmowane zgodnie z zasadą memoriału.

h) Metoda sporządzania rachunku przepływów pieniężnych

Spółka Metropolis SA sporządza rachunek przepływów pieniężnych metodą:

pośrednią.